

saaledes, at de kan give et saadant Udbytte, ligesom en eventuel Indløsning maa ske til en Kurs, der har et saadant Udbytte til Forudsætning, og man maa udtrykkelig fremhæve, at den foran angivne Udbyttegivning ogsaa forudsættes gennemført, selv om Staten gennem en successiv Overtagelse af Aktier maatte være blevet Indehaver af en nok saa stor Brøkdel af disse“.

Disse Udtalelser, som man under Forhandlingerne med Selskabet bestemt har fastholdt, kan ogsaa tjene til Forklaring og Begrundelse af den i Udkastets § 14 f. optagne Bestemmelse. Først og fremmest tilsigter denne Bestemmelse ikke at fastsætte, hvilket Udbytte Selskabet skal give eller blot en Norm herfor, men derimod at drage en Maksimumsgrænse, som ikke uden Tilladelse kan overskrides. Naar dette Maksimum er sat saa forholdsvis højt som til 8 pCt., er det begrundet i Erkendelsen af, at Pengemarkedets Udvikling i de senere Aar har været en saadan, at det ikke ubetinget vil kunne betegnes som urimeligt, at Aktier i et Foretagende af saa stort Omfang som Kjøbenhavns Telefon-Aktieselskab giver et saadant Udbytte, bl. a. og navnlig for at kunne skaffe sig de meget betydelige Kapitaler, der vil være nødvendige til Udvidelser, jfr. herom ovenfor. Anderledes vilde Sagen mulig have stillet sig, hvis Staten havde paataget sig en ubetinget Garanti for al nødvendig ny Kapitals Tilvejebringelse, men en Hensstilling herom fra Selskabets Side har man straks været paa det rene med at burde afvise som alt for farlig i sine Konsekvenser. Ændringer i Pengemarkedets Forhold m. m. vil imidlertid kunne bevirke, at et saa stort Udbytte ikke længere kan kaldes rimeligt, jfr. det ovenfor udtalte og Ordene: „et efter Tidsforholdene passende Udbytte“ i Udkastets § 5.

Naar man paa den anden Side ikke har fastslaaet den trufne Maksimumsbestemmelse som absolut, men aabnet Mulighed for, at Ministeren under særlige Forhold kan tillade, at den overskrides, ligger dette naturligvis i, at det overhovedet ikke er muligt forud at beregne, hvorledes Forholdene vil udvikle sig, men Forudsætningen for en saadan ministeriel Tilladelse maatte i hvert Fald være ganske ekstraordinære, for Tiden uforudseelige Forhold.

4. *Ny Kapitals Tilvejebringelse.* Forbeholdet om, at Staten skal kunne overtage Selskabets Aktier til en bestemt Kurs, gør det nødvendigt, at Staten har Indseende med, hvilke nye Kapitaler der anbringes i Foretagendet; hertil sigter Bestemmelserne i Udkastets § 14 d. og e. om, at Ministerens Samtykke kræves saavel til Optagelse af faste Laan, hvorunder dog ikke Prioriteter i faste Ejendomme, som til Udvidelse af Aktiekapitalen. Naar Ministerens Samtykke kræves til Optagelse af faste Laan, vil der være Lejlighed for ham til, hvis han finder det rigtigt, at tilbyde, at Staten yder saadant Laan eller en Del deraf, og han vil, hvis Tilbudet ikke modtages, kunne nægte sit Samtykke. Med Hensyn til Udvidelser af Aktiekapitalen havde man ønsket at forbeholde Staten *Adgang* til fuldt ud at overtage saadanne til en rimelig Kurs, men da man — som allerede ovenfor under 3. udtalt — nærede afgørende Betænkelighed ved tillige at paadrage Staten en *Forpligtelse* til saadan Overtagelse, er man efter Forhandling med Selskabet blevet staaende ved den i Udkastets § 14, sidste Stykke, indeholdte Regel om, at Halvdelen af nye Aktiebeløb skal tilbydes Ministeren paa Statens Vegne til samme Kurs, til hvilken Restbeløbet udbydes til de ældre Aktionærer.

1. *Statsovertagelse.*

Det er i Afsnit II. paavist, at den i Loven af 1897 indeholdte Regel om Vurdering af Telefonselskabernes Ejendele ved deres Overtagelse af Staten er ubrugelig, og man